

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolé poslati naročnino vsaj do ponedeljka 14. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravníštvo „Slovenskega Naroda“.

Iz Vatikana.

Govorica, da hira zdravje sv. očetu, javlja se vedno bolj pogostoma in sedaj poročajo celo neki rimski časniki, katerih intimne zveze z vatičanskimi krogi so notorične, da se je papež sam izrazil, da bode skoro konec življenju njegovemu. Želeti je in mogoče je tudi, da se izjalové te govorce, kakor so se že večkrat, da bode sv. oče zopet okreval, toda upanje, da se to zgodi, postaja manjše od dne do dne. Ni nam torej šteti v zlo, ako skušamo, ne pozabivši ni za trenotek potrebne delikateze, odgovoriti na uprašanje: kakšen bode naslednik Leona XIII., ako le-ta zatisne danes ali jutri oči? Da je mogoče dognati, kdo bode nosil trojno krono vladarja rimske cerkve, moči bi bilo tudi sklepati na duh, ki bode prešinjal bodočo politiko vatičansko, seveda bi bilo to sklepanje le približno resnično, zakaj povestnica nas uči, da so imeli premnogi papeži, dokler jih je dičil purpur kardinalski, povsem drugačne nazore in namene nego kasneje, ko so sedeli na rimskem prestolu in imeli v maziljenih rokah usodo cerkve in vernikov njenih. Dokazov za to nam pač ni treba navajati, bodi dovolj, da omenimo samo papeža Pija IX., ki je postal kar čez noč največji nasprotnik lastni svoji preteklosti in preklinjal vse to, za kar se je poprej unemal in naukuševal.

Papež Leon XIII., ni iz takega lesa. Plemenitost njegovega značaja mu je branila, da bi se bil odpovedal vzvišenim svojim političkim nazorom, ki so bili utrjeni že od nekdanj ter povsem v skladu z mišljenjem in oseščanjem njegovim. O njem ni nihče mislil, da se utegne kdaj odpovedati tem idealnim svojim nazorom in ni se jim odpovedal vzlic temu, da so izvestni krogi napenjali v to svrhu vse svoje sile. Uspešno in odločno upiral se je papež Leon XIII. vsem javnim in skritim poskusom, ki so ga hoteli pripraviti do tega, da

ostavi pot, po katerem je hodil doslej, upiral se jim do zadnjega časa, ko je jelo meso njegovo postajati slabo, dasi je ostal duh čil in bister. Zadnji čas pa opazujemo različna znamenja, iz katerih smemo sklepati, da so prišli nasprotniki papeževe politike do večje veljave nego so jo imeli dosedaj. V Vatikanu delujeta zopet dve stranki; jedna podpira in zagovarja politiko sedaj vladajočega naslednika Petrovega, druga pa jo pobija vstrajno in dosledno ter sili v papeža, naj se ji odpove in krene na pot, po katerem bode hodil, ako pojde vse po te stranke načrtih, bodoči vladar katoliške cerkve. Z neusmiljeno treznostjo pretresa ta stranka že sedaj vse okoliščine, ki bi utegnile uplivati na volitev papeža in preti, da se bode ta volitev vršila eventualno v inozemstvu.

Glavna zaslomba tej stranki so oni gospodje, ki prebivajo na Forumu v jezuitskem kolegiji, ki so to politiko tirali že od nekdanj, osobito pa za časa papeža Pija IX. in ki bi radi zamašili vsa okna, skozi katera prihaja človeštvu luč, s širokokrajnimi klobuki in raskavimi kutami. Ko je nastopil Leon XIII., potisnil je bil te gospode malo v zatišje, a sedaj silijo z novimi močmi na dan. Da bi pa prevlada ekstremnih klerikalcev, katerim so duševni vodniki baš očetje jezuiti, ne bila v hasen katoliški cerkvi, priznal bode vsak, kdor primerja razmere, kakor so bili ob času vladanja papeža Pija IX., in kakeršne so bile do sedaj. Nikdar še ni bilo dveh papežev, ki sta sledila drug drugemu in si bila v vsakem oziru tako dijametralno nasprotna, kakor sedaj vladajoči sv. oče in njegov prednik. — Pij IX. je bil fanatičen dogmatik, ki se ni oziral ni na desno ni na levo, Leo XIII., globoko učen in blagega značaja, je umel dati svojemu delovanju praktičkim potrebam primerno obliko ne da bi v čem popustil kar se dostaje jedra stvari; Pij IX. preklinjal je znanost, ker ni hotela priznati nobenih mej svojim preiskavam, Leon XIII., kot razsvetljen mislilec, je skušal spraviti v harmonijo vero in znanost, držeč se v tem migljajev ljubljence svojega mej učenjaki, Tomaža Akvinskega; Pij IX. ni vedel vladati svoje strasti in vernike zapeljeval v izkušnjave, ko jim je skoro priporočal, da se protivijo izvršitvi izvestnih državnih zakonov,

Leon XIII. pa si je prizadeval odstraniti take zakone ne da bi zato klical vernike v boj proti njim ter vzbujal tako nasprotje mej državo in državljani. In kakšne so bile posledice temu toli različnemu načinu vladanja? Za časa Pija IX. izneverili so se mnogi katoliški cerkvi, a verski indiferentizem širil se je z opasno hitrostjo in poganjat korenine v vseh slojih človeške družbe, za Leona XIII. pa se je ojačilo versko čustvo in se razširilo, a utrdile so se tudi vezi z najplemenitejšimi humanitarnimi težnjami.

Ona stranka, ki je imela za časa vladanja Pija IX. tako silen upliv, prizadeva si sedaj na vso moč, da ustvari znova ono prenesrečno situacijo, ki je prouzročila toli škode cerkvi sami in vernikom. Glavna skrb jej je, dobiti Leonu XIII. naslednika, ki bi zastopal in podpiral nje težnjo in v to svrhu poskuša že zdaj utrditi svoj upliv na politiko vatičansko. Kakor vse kaže, ni to početje brez vsega uspeha. Ta stranka skrajnih klerikalcev poudarja posebno potrebo, da bodi papež tudi posveten vladar, vzlic temu, da je baš politika Leonova dokazala iluzoričnost teh teženj, a pred kratkim presemetila je svet celo s svojim nasprotstvom proti trojni zvezi. Uzrokov temu nasprotstvu ni težko najti: jezuitje in ž njim združeni radikalni elementi sovražijo trojno zvezo, ker je nje član tudi Italija.

Vse druge politike pravce pa narekuje tej stranki verska nestrpnost, katero, žal, tudi mi Slovenci le predobro poznamo, kajti zastopnikov idealnega, vzvišenega katoličanstva Leonovega je v nas vedno menj, učenci jezuitov pa rastejo iz tal, kakor gobe po dežju.

Trinajstletno vladanje papeža Leona XIII. dokazalo je jasno, da ugled rimske cerkve ni trpel prav nič, odkar sveti oče ni več posveten vladar, dokazalo je — in to je za nas eminentne važnosti — da v utrjenje vere ni treba duševnega nazadnjaštva, kakor se to v nas na Slovenskem propoveduje in dokazuje in da vera ne pride v nevarnost, ako se cerkev tudi ne protivi hrepenenju vernikov po kulturi in omiki. Žal, da se i to poslednje praktikuje posebno na Kranjskem z neoprostljivim cinizmom.

Ako bi se posrečilo stranki skrajnih klerikalcev spraviti kdaj na prestol rimskega papeža ta-

LISTEK.

Na visokih gorah.

Visoke gore imenujemo tiste, ki se vzdigajo nad mejo drevja in gozdov, torej po naših deželah nad 1600 m. Navadno so mecesni tista drevesa, ki rastejo najviše gori po nepristopnih obronkih ter se bore z viharjem in plazom za svoje življenje, oklepaje se neplodnih pečij. Nad njimi se le še borno ruševje oprejemata skopih tal po strmih obronkih. Više gori se nahajajo planinski pašniki z lepo dišečimi in živo barvanimi planinskimi cvetlicami. Po njih so postavljene kolibe in staje, v katere zaganjajo planšarji svojo živino o poletnih nevihtah. Sredi staj je postavljena večja, zidana koč, „stan“ ali „tamar“ imenovana, v kateri pastirji prenočujejo ter „mlekar“ sir, maslo in skuto („excoctum“, Schotten, Topfen) dela in v zaklenjene srambe spravljajo. Marsikatero teh koč je snežna teža že udrla in samo njeni zidovi mole še po koncu. Še več pa se vidi takih podrtih kolib, v katerih so nekdanj pastirji stražili, ko so še medvedje in volkovi po naših gorah gospodarili in s svojimi dročnimi zobovi nedolžni čedi ovac ali koza pretili.

Najbolj poetična in najbolj znana mej vsami planinami je postala Komna, odkar je slutni nemški pesnik Baumbach s svojim „Zlatorogom“ Triglavovo „visoko pesem“ zapel in njegovo slavo po širnem svetu raznesel. Komna se imenuje vsa gorska planota mej kranjsko-goriškim mejnim pogorjem na zahodu in grebenom Tičarice na vzhodu, od škrbine Velika vrata pa do gorostasa Kanjavca (2570 m), s katerega se vživa skoro ravno tak razgled, kot s Triglava samega. Pred vsem se vidi ž njega široka skalnata piramida Triglavova, ki se ponosno in gospodujoče vzdiga nad strahovito skalnato planoto proti sinjemu nebu. Zlasti pogled na to puščobno planoto mej Kanjavcem, Triglavom, Mišljem in Debelim vrhom opazovalca tako zgrabi, da pozabi na vse lepote v daljavi stoječih velikanov. S Kanjavca vidijo se vse Trentarske gore lepo v polokrogu razvrščene in tako blizu, da bi jih človek kar z roko prijel. Posebno značajno so osenjene Bobinjske gore, katere od juga prihajajoče megle vedno bolj zakrivajo. Popolnoma prost pa ostaje pogled na plano to sedmerih jezerc, katero potovalci ne morejo zadosti prehaliti (Frischauf, 7 Seen des Triglav, Jahrbuch des öst. Tour. Clubs, XII).

Čim više prideš, tem bolj se svet odpira in pogled v globoko doli stoječe doline razširi. Na stotine gorskih velikanov obdaja te krog in krog in trdnaja za trdnjavo prikazuje se tvojemu začudenemu pogledu. Okolu in okolu vidiš gole skalnate stene, kakor bi se nahajal v kakem veličastnem amfiteatru. Ravno nasproti ti moli rtast vrhunec in nizko dohi pod njim opaziš nizko škrbino, čez katero lezejo drzni trentarski lovci; še nižje doli pa je pilepljena kaka planina pod skalnato steno, kot tiče gnezdo. Obdajajo jo smaragdozeleni sočnati pašniki in kakor široki trakovi vlečejo se travnati obronki visoko gori pod gole vrhunce. Poleg planinske (pečnice) je še posebno „Campanula Zoysii“ značilna za naše visoke gore. Od ločnice večnega snega pa skoro do najviših oštrcev vspenjajo se male zelenice saxifrag, silen in majčkinih cherleria-otočičev, ki so kot oblji na strme skale pilepljeni. Poleg teh pa nahajamo še vse polno borneyših cvetkov, ki se dobivajo le na najviših gorah Julijskih Alp, posebno takoimenova „Triglavska roža“, katera je po Baumbachu daleč zaslula.

Kakor gledališčne kulise vrste se skalnata pogorja jedno za drugim, vzdigujejo se svetlo blesteči stolpi s svojimi pomoli, mostovži in zobčastimi

pobijali. Najvažnejša točka pa bodo brez dvojbe razprave o novosklenenih trgovinskih pogodbah z Avstrijo, Italijo in Švico.

Dopisi.

Iz Stare vasi pri Postojini 8. septembra. [Izv. dop.] Naša vas že davno ni imela toliko ljudi v sebi kakor sedaj. Kaj se hoče, živeti morajo vsi, ohraniti se morajo tudi vsi. Hišnih števil je 15. Dve kompaniji vojakov v tako malo selo stisniti, je prav res veliko čudo. Ni se torej čuditi, da je bilo življenje toli viharno; tam si slišal ukati stare rezerviste, zopet tu se je oglasila kaka družba z raznimi svojimi vojaškimi pesmami. Zanimale se nas najbolj pesmi, prihajajoče iz krepkih grl učiteljskih, koji so se morali tudi hočeš — moraš udeležiti orožnih vaj. Ko to pišem, vlada sedaj po odhodu krepkih brambovcev smrtna tišina. Omeniti mi je pa še nekaj, kar bi utegnilo zanimati tudi sosedne vasi. Zaradi vojakov napravil se je v gostilni g. Sajovica napis, marsikdo bi mislil v stari slovenski vasi bo napis slovensk. Žalibože, na žalost svojo omeniti mi je, da bi se vsak tako misleči kruto varal, kajti če je bil človek tudi malce škilav, zagledal je tablo, na kateri se je bralo: Hôtel Landwehr. Za Boga, kam pridemo? Se li to ujemi z nazori toli zavedne Notranjske? Kdo je temu kriv, ne vemo, to pa vemo, da se ne sme človek preleviti, kakor neke živali, katere je usmiljeni Bog preklel. Prepričani smo, da bi g. Sajovic ravno toliko ali pa še več desetec ujel, da bi bilo tako, kakor žalibože ni bilo! A tudi v Stari vasi ni še vse tako piškavo. Na drugem konci bila je tudi gostilna, ne z nemškim, pač pa poštenim slovenskim napisom: Brambovska čitalnica št. 25. Prepričani smo, da ni bil drugi gospodar prav nič na zgubi. Pohvaliti ga moramo, da ne prodaja tako svojih nazorov, da ne prodaja tega, kar mora biti človeku najsvetejše — narodnost.

Delati moramo drugače, če nočemo biti podlaga ptujčevi peti!

Opazil sem še marsikaj, poročal Vam bom to tudi o priliki, če Vam bo dobro došlo, g. urednik. Vender moram še to omeniti, da ni posebne častno, če se od vojaka zahteva, da mora vsako reč dražje plačati, kakor drugi. Ni treba jih preveč ožmivati, saj so že tako vsled mučnih vaj nadležni. Naj se ima sploh tudi do vojaka malo usmiljenja, kajti „kdor usmiljenje skaže, usmiljenje najde!“

Iz Godovleča nad Idrijo 7. septembra. [Izviran dopis.] Nesreče se vrstijo druga za drugo. — Kakor je že poročal „Slovenski Narod“ dne 2. t. m. v št. 199, je 31. dne avgusta tresčilo v kozolec gospe Podkrajske vulgo Šebalke. Ne morem si kaj, da ne bi bolj obširno pisal o tem požaru. Kakor hitro je tresčilo v kozolec, napolnjen s senom in ovsom, takoj bila je velika množica ljudi pri roki, da so gasili ogenj. Vsa hvala gre v prvi vrsti vaščanom samim. Ko bi le nekoliko pihala sapica od južne strani, cela vas bi bila v kratkem času prah in pepel. Slavna žandarmerija iz Hotederšice je sicer tudi prišla na pomoč, toda takrat, ko je ogenj bil že uničen in nobene nevarnosti več pričakovati ni bilo. Da se pa našemu županu, gospodu Jos. Grudnu, nikakor nič oporekati ne more, da on ni svoje naloge dobro izvršil, moram poročati, da je bil on ravno isti čas v gozdu, ki je uro daleč oddaljen od vasi. Prišel je šele ob osmi uri zvečer domov in tedaj ni mogel biti tisti trenutek zraven, ko je gorelo. Da je on kot župan gotovo vesten človek, unet za blaginjo svojih vaščanov, nam najbolj kaže to, ko je že dvakrat poprej tukaj gorelo in župan naš gospod Jos. Gruden bil je vselej prvi na mestu pri ognji ter ljudi k delu gonil, zraven pa tudi sam največ pomagal. Vsi napadi na njega radi tega, zakaj sedaj ni bil pričujoč, so popolnoma neosnovani in lažnjivi.

Naš župan gotovo veliko bolj ve, kako se je treba pri tacih prilikah obnašati, kakor pa marsikdo drugi, kateri le v krčmi zna gasiti in svojo modrost skazovati. Mi pa smo s svojim županom zadovoljni, ker vemo, da on svojo nalogo po svoji moči vestno izpolnjuje. Toliko v pojasnilo onim, kateri na nečuvni način hočejo našega župana obrekovati. Pri priliki še kaj več.

Domače stvari.

— (Slovinci in Strossmayer.) Iz Zagreba podalo se je kakih 20 Slovencev v Djakovo, da pozdravijo diko Jugoslovanstva, slavnega mecen

Strossmayerja, ki je poleg svojega hrvatskega naroda toliko dobrega in blagega storil tudi Slovencem pri vsaki primerni priliki.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) izročili so letošnji slovenski in hrvatski abiturijenti kot dohodek svoje Ljubljanske veselice 168 gld. 40 kr. in 1 cekin ter izrekli željo, da se upišejo mej pokrovitelje. — Zatrjujoč naudušenim mladeničem, da se bode izpolnila njih želja po § 4. društvenih pravil, dostavljamo, da od mladeničev, ki so tako darovito nastopili korak v življenje, še mnogokaj pričakuje domovina. Zato jim kličemo: Bog jih živi! Bog jih ohrani prihodnje stebre sv. veri, cesarju, domovini!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Pevsko društvo „Velesila“ iz Skednja pri Trstu), ki je bilo korporativno zastopano pri slavnosti v Zagrebu, pelo je jeden večer na vrtu hotela „pri jagojetu“ in bilo predmet živih ovacij, katere so delali Hrvatje slovenskim gostom, in posebno našim vrlim okoličanskim pevcem, ki se neso ustrašili daljnega pota in velicih stroškov, ter pohiteli od obali sinje Adrije v Zagreb, da tamo zaori slovenska pesem iz grl zavednih Slovencev, katerih ni še upognila nasprotna sila. V posebno zaslugo štejejo to vrlim okoličanom ter jim kličemo presrčen: Živeli!

— (Posebni vlak v Zagreb) k velikemu shodu vseh gasilnih društev pelje po jako znižani ceni dne 13. septembra t. l. iz Ljubljane ob 4. uri 54 min. zjutraj in prihaja v Zagreb taisti dan ob 8. uri 50 min. zjutraj. Listki so veljavni 14 dni za vožnjo z vsakim vlakom, vender gre dne 13. sept. zvečer ob 11. uri 2 min. še posebni vlak iz Zagreba nazaj naravnost v Ljubljano in Maribor. Vozne cene so znižane za vse postaje od Trsta, Gorice, Reke do Brežic in od Maribora in Ormoža do Zidanega mosta v Zagreb in nazaj. Vozni listki dobivajo se pri prireditelju vlaka Jos. Pavlinu v Ljubljani in pri vsakem gasilnem društvu, kakor tudi za silo pri vlakom.

— (Raztavo v Zagrebu) obiskalo je od 5. do 8. t. m. 55.000 oseb. Vsega vkupe posetilo je razstavo doslej 220.575 oseb. Finančni uspeh iznaša 33.649 gld. 30 kr.

— (Premembe pri političkih oblastvih na slovenskem Štajerskem.) Okrajni komisar Robert pl. Krätzig pridodeljen je okrajnemu glavarstvu na Ptuj. Okrajna komisarja Rudolf Zoff in Ernst pl. Lehmann premeščena sta v Celje, dr. Adam Weiss pl. Schleuseburg v Slovenji Gradec.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 30. avgusta do 5. septembra kaže, da je bilo novorojencev 6, umrlih 19, mej poslednjimi 1 za škarlatico, 1 za legarjem, 4 za jetiko, 13 za različnimi boleznimi. Mej umrlimi je pet tujcev, 7 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so obolevi za ošpicami 1, za škarlatico 1, za grižo 1.

— (Premiranje konj v Lukovici) bilo je dne 5. t. m. Nagrade so dobili: Za kobile z žrebeti: Fran Majdič z Vira 35 gld., Anton Jereb s Krtine in Mihael Zmrzlikar iz Kosez po 20 gld., Valentin Gradišek iz Trzina, Matej Jerman iz Dobra in Janez Kvas iz Zaloga po 15 gld., Jože Stern iz Zaloga, Janez Lap iz Žej in Fran Cepuder iz Prapreč vsak srebrno svetinjo. Za dve- in tri-letne kobile: Janez Lap iz Žej 15 gld. Za jedno- in dveletne žrebice: Franc Grad iz Beričevega in Martin Vever iz Lukovca po 10 gld., Anton Andrejka iz Dolenj in Gašpar Kotnik iz Prevoj vsak srebrno svetinjo.

— (Samomor.) V Trstvu skočila je v torek 27letna in lepa plesalka Leopoldina Prelz skozi okno na ulice, kjer je takoj mrtva obležala. Nagib samomoru je bil strah, da bi jo njen bogati ljubimec utegnil zapustiti. Samomorilka zapustila je šestletnega otroka.

— („Delavsko podporno društvo v Trstvu“) priredi dne 13. septembra t. l. veselico za društvene svrhe na vrtu „Mondo Nuovo“. Vspored: 1. Jenko: „Naprej“, godba. 2. Sommer: „Valček“, godba. 3. Brajša: „Koračnica“, poje moški zbor. 4. Umeteljni ognji. 5. Iv. pl. Zajc: Finale iz opere „Nikola Šubić Zrinski“, godba. 6. * * * „Ladja“, osmospev. 7. Eisenhuth: „Večer na Savi“, valček, godba. 8. Dr. B. Ipavic: „Pozdrav“, poje mešani zbor. 9. Umeteljni ognji. 10. Mozetič: „Kadrijla po slov. napevih“, godba. 11. Dr. B. Ipavic: „Slovenska pesem“, poje zbor. 12. Novotny: „Hitra polka“, godba. 13. Rieder: „Potpourri po slov. napevih“,

godba. Odprto je tudi kegljišče, kjer se igra na dobitke. Začetek je ob 6. uri zvečer. Pri veselici sodelujejo pevci „Slovenskega pevskega društva“ in godba; preskrbeli so se tudi umeteljni ognji. Natančni program veselice se dobi pri urodu in na mizah. Ustoppina za osebo 20 kr. (Otroci pod 10 let plačajo polovico ustoppine) Opombe: Na red pazijo za to postavljeni nadzorniki. V slučaju slabega vremena se veselica opusti. Ustoppnice k veselici dobivajo se pri g. Antonu Žitku, Via Stadion št. 1, in v društveni pisarni. Odbor se nadeja, da se družabniki in družabnice, kakor tudi drugi prijatelji društva mnogoštevilno veselice udeležijo.

— (Načrt konjske dirke) dne 13. septembra 1891. l. ob 3. uri popoldne na društvenem dirkališču v Žalci. A. Pričetna dirka. — Društvena darila. Jednouprežno; jedenkrat dirkališčino tir = 1 km. Za kobile V. konjerejskega okoliša (savinjsko pleme), starost ne čez 4 leta. Posestnik mora dokazati, da je njegov konj istinito savinjskega plemena. Uloga 1 gld., z izgubo uloge. Najmanj 5 oglasil. I. darilo jedna konjska oprava, II. darilo 15 srebrnih gld., III. darilo 10 srebrnih gld., IV. darilo 5 srebrnih gld. in vsakemu po jedno zastavo. — B. Dirka plemenskih konj. — Društvena darila. Jednouprežno; dvakrat dirkališčino tir = 2 km. Za kobile V. konjerejskega okoliša (savinjsko pleme) se mora dokazati, da so istinito savinjskega plemena in da so se v teku zadnjih dveh let žrebatile. Uloge 1 gld., katera se nikakor ne vrne. Najmanj 6 oglasil. I. darilo jedna konjska oprava. II. darilo 15 srebrnih gld., III. darilo 10 srebrnih gld., IV. darilo 5 srebrnih gld. in vsakemu po jedno zastavo. — Pri dirki veljajo pravila Dunajskega dirkarskega društva. Oglasila k dirki vsprejemajo se najkasneje do 12. septembra t. l. pri gospodu Fran Robieku v Žalci in so le takrat veljavna, ako se pri oglasilu tudi uloga plača. Posestniki morajo pri oglasilu konje natančno opisati, imenovati in na dan dirke predpoludne ob 10 uri predstaviti komisiji v Žalskem trgu; ob jednem se bode vršilo žrebanje in razdelitev trakov. Vsakakoršna pojasnila o dirki daje društveno tajništvo v Žalci. Listi za sedeže na tribinah dobivajo se do opoldne 13. septembra t. l. pri g. Josipu Širci v Žalci; popoldne pa pri blagajnici na dirkališču.

Odbor dirkarskega društva v Žalci.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Radovljica 10. septembra. Pri današnji volitvi dobil Mesar 48, Pirc 3 in Gozani 1 glas.

Lvov 9. septembra. Ogersko oblastvo prepovedalo v Koščicah koncert rusinskih pevskih društev, katera sedaj koncertujejo po Galiciji in po Ogerskem.

Beligrad 9. septembra. Minister vnanjih zadev, Gjorgjevič, dobil je veliki kordon Medsidijevega reda. V diplomatskih krogih zmatra se to za znamenje, da se je Srbija približala Turčiji.

Beligrad 9. septembra. V Šabcu izhajajoči dnevnik „Liberal“ trdi, da hoče Avstro-Ogerska zopet sprožiti uprašnje zaradi stalnega mostu čez Savo pri Mitrovici in da je tudi tamošnje prebivalstvo za ta projekt. Rečeni list pa je v interesu mesta Šabac, kakor tudi iz strateških ozirov proti temu načrtu, ki ga je skupščina jedenkrat že odklonila.

Berolin 9. septembra. Socialnodemokratski listi javljajo, da je bilo v jednem dnevu šest slučajev, da so možje od gladu na ulici omedleli in se zgrudili.

Razne vesti.

* (Influenca.) Iz Varšave poroča se Dunajskim listom, da se ondu razširja influenza z opasno hitrostjo in da je že več ljudi pomrlo. Vsem bolnikom, ki so bili recedivni, unele so se potem pluća.

* (Požar.) V torek nastal je v deželni blaznici v Feldhofu pri Gradci ogenj in sicer so pogorela gospodarska poslopja; ogenj udušili so šele po trurnem napornem delu. Škode je več nego za 8000 gld., a kako je požar nastal, tega še ni bilo mogoče dognati.

* (Nesreče na morji.) Mej Zanzibarom in Mozambiqueom zadela je nemška ladija „Kanzler“ ob koralki in se potopila. Moštva rešilo se je le malo. — Blizu Melbourne potopila se je ladija „Fizi“ in se pogreznila z moštvom in potniki. Rešil se ni nihče.

